

Stopila sta v kolo, da more biti toliko zdatniša pomoč ubozim našim Notranjcem!

Kar Vam pa prineseta vsak svojega in različnega, vse vendar le izhaja iz istega vira: iz srca bratovskega! Kar pa iz srca pride — star je pregovor — najde pot tudi v srce.

In tako odpri se zagrinjalo, da v blaženi ta namen pred slavno občinstvo stopi danes domača beseda, domača pesem, domača umetnost!" —

Kako globoko je govornica sègla pričujočim v srce, kazala je živahna pohvala, ki ji je donéla od vseh strani po končanem govoru.

Razdeljena je bila zdaj beseda v tri oddelke. Od konca do kraja so bili izvrstni vsi; težko je reči, kateri med njimi je bil zanimiviši, ker vsak se je odlikoval po posebnostih svojih, pa le en glas je bil vseh, ki sodijo brez enostranosti, da vse skupaj je učinilo veselico, ki je še nismo vidili v Ljubljani. Naj drugi poskusijo, pokazati nam tako trójico!

Prvi razdelek je bil muzikalni. Poveljale ste ta del prekrasni gospodičini Angela in Gabriela, ki ste s svojim očetom, visokospoštovanim našim rojakom, gosp. dr. Stergerjem iz Grada nalašč prišle v Ljubljano, da ste gledé na milodarni namen se udeležile naše besede. Oj! kako ste pele — Angela s svojim preljubeznjivim mezzo-sopranom in Gabriela s svojim briljantnim sopranom! Ako je una srca topila s Ipavčevim „Lahko noč“ in „Ostani pri meni“, je ta radostna čutja izbujevala v Strakošovi „D' amore giubilo“ — obé pa v Mozartovem dvospevu „Nozze di Figaro“ zibale poslušavce v rajske veselji. Da se je po odpetih pesmah gledišče vselej ploska treslo, ni nam treba še posebno omenjati. Al tudi naš pevski zbor pod vodstvom čitavničnega pevovodja gosp. Fabjana je pokazal danes občinstvu ljubljanskemu: kako še pesmi imamo in kako jih pojó naši pevci. Izbral si je zbor Križkovskega „Utonúla“, kteri zavoljo velike umetnosti svoje in milíne sloví po vsem Českem in pa K. Mašekov zbor „Kdo je mar“, ktemu priudarja ves orhester in je zavoljo tega kakor nalašč za produkcijo pred velikim občinstvom, če tudi ni tako v narodnem duhu zložen, kakor priljubljeni nam Ipavčev. Gosp. V. Bučarjev neprecenljivi tenor in g. Fr. Vidičev impozantni bariton sta si zopet danes pridobila vsa srca tako, kakor sta oba zpora prejela navdušeno pa zaslужeno občno pohvalo.

Drugi del bila je glediščina vesela igra: „Bob iz Kranja“ po česki Klicperovi „Kolači iz Prage“ poslovenjena, na naše okoljščine in čase zasukana in pomnožena s petjem, ktero je zložil g. Fabjan. Tudi v tem razdelku nas je doteklo veselje, da gledé na milodarni namen besede današnje je prišla k nam iz Zagreba gospodičina Dragotina Milanova, ki je s svojim svakom, nepozabljivim nam profesorjem Macunom bila v začetku čitavnice naše ud njeni in v petji nam mila pomočnica. Nepopisljivo ljubezljivo je predstavljala in pela danes „Potinjo iz Kranja“. Kakor igračica se je vèdla na odru in tri mične pesmice pela eno lepše od druge; navdušila je občinstvo tako, da so ji slavakliči doneli od vseh strani. Tudi nji, kakor gospodičinam Stergerjevim, smo hvaležni, da je poveličala današnjo besedo. Kaj pa naši domači? Ponosno rečemo, da so vsi dovršili naloge svoje izvrstno. Ni ne mala stvar, ako kdo, ki le v privatnem društvu radovoljno igrá, si prvikrat upa na oder javni, kjer ga čaka kritika neusmiljena. In kako slavno so zmôgli vsi! „Polonica“ gospodičina Ana Nolly-eva — „Matič“ gosp. Josip Noll — „mojster Tomaž“ gosp. Peter Graselli —

in „odrnik Grabež“ gosp. P. Drahsler: vsak se je svoje naloge navzel tako prevdarjeno in jo izvrševal tako izurjeno, da od začetka igre noter do konca nì prenehal smeh. To je najbolji dokaz, kako izvrstno se je igralo, pa tudi koliko šaljivih situacij ima igra v sebi. Gospod Noll pa se je prikupil tudi s svojo zatirično pesmijo še prav posebno. Gosp. Fabjanu pa, ki je v vsej tej veliki besedi djansko pokazal, da je mojster svoje umetnosti, gré čast in hvala, da je zložil pesmam mične napeve, prav v narodnem duhu.

Tretji del bile so gimnastične igre „južnega sokola.“ Vedite, dragi bravci, da bila je že ura deset, ko so prišle te igre na vrsto, in da v gledišču je bilo kakor v toplicah — in vendar je vse občinstvo zamaknjeno gledalo, kar so kazali sokolci v 3 vrstah. Vse grupe so bile tako lično sestavljenе in tako ljubko izpeljane, da bi bile lahko dale malarju tvarino za slikarstvo. Zlasti, ko je bengalični ogenj razsvitljeval krepka trupla v rdečih srajcah, bil je pogled navdušljiv. Živahni slavakliči so priznavali nenavadno umetnost naših sokolov, kteri imajo izvrstnega učenika v gosp. Mandiču.

Še le ob polenajstih je občinstvo s prav posebno zadovoljnostjo z vsem zapustilo gledišče.

Po gledišču je bila vesela večerja v čitavnici, ktera ni ostala brez navdušenih napitnic. Dr. Orel je napil vremu gosp. dr. Stergerju, dr. Bleiweis vsem pomočnicam in pomočnikom današnje slovesne besede, dr. Lavrič iz Ajdovščine krasnemu spolu slovenskemu, g. Nabergoj iz Proseka čitavnici in sokolu. Pred odhodom v Trst ste nas še v čitavnici razveseljevale ljubezljivi gospodičini Stergerjevi z nepozabljivim svojim petjem. Živili!

Z 100 gold., ki so jih darovali milostljivi knezoškof in z drugimi nadplačili, ki so znesli 67 gld. 60 kr., znašajo d o h o d k i današnje besede 629 gold. 10 kr. Kolikšni so bili stroški, se še danes ne ve, ker niso še došli vsi računi. Dostaviti moramo pa še to, da razun pomoči, ki nam je došla od predragih gostov in sl. c. k. polka nadvojvoda Ludevika, je gosp. Blaznik tiskal vse razglase in programe brez plačila, papir sta darovala gospoda Češko in Sovan, g. Pakič je posodil nekoliko orodja, tudi gospá Jurečič in Jerančič sta delale vse zastonj. Hvala jim!

— Gospá Ignacija Kos-ova, vdova rajncega c. kr. okrožnega zdravnika, je po dolgi bolezni umrla 11. t. m. Naj je domoljubni gospoj zemljica lahka!

Denarni zapisnik Matičini.

V drugem letu so k Matici pristopili in plačali
a) kot ustanovniki:

Gospod Klemenčič Jože, posestnik na Vrhni	50	gold.	— kr.
„ Pinežič Viktorin, kaplan v Neunkirchen-u	10	“	— “
b) za letni donesek:			
„ Kuralt Ivan, župnik v Mengši . . .	2	“	— “
„ Hiti Ivan, kaplan na Holmci . . .	2	“	— “
„ Barlič Martin, beneficijat pri sv. Vidu .	2	“	— “
„ Bononi Jožef, župnik v spodnji Tuhinji	2	“	— “
„ Mrvec Blaž, župnik v Nevljah . . .	2	“	— “
„ Lomberger Jože, župnik v Tujnicah .	2	“	— “
„ dr. Jožef vitez Wasser, svetovavec c. k. deželne nadodsodnije in državni pravnik v Gradcu	2	“	— “

Skupaj 74 gold. — kr.

Če se temu prišteje, kar so kazale poslednje „Novice“, namreč 618 „ 50 „
se vidi, da je Matica prejela od novih udov . 692 gold. 50 kr.

V Ljubljani 17. aprila 1865.

Dr. Jer. Zupanec.